

hem gevraagd heeft toen er bemiddeld moest worden in de zaak van de fluitiste?

Er ligt een waas over het verblijf in de Japanse stad. Marcus voelt zich niet lekker, hij is koortsig, heeft pijn op de borst. Is zijn fysieke toestand mede debet aan het feit dat er in het hernieuwde contact met Arthur eindelijk openheid komt? De muur die hij in het verleden nog had weten in stand te houden, brokkelt af. Het is het uur van de waarheid.

Hoe blind kun je zijn voor jezelf en je behoeften? Is het de tijdsgeest die Marcus er van weerhoudt eerlijk te zijn voor zichzelf?

In een prachtige stijl schrijft Brouwer over een coming-out - hoewel, erkent Marcus eigenlijk wel wie hij is? In ieder geval is het een zoektocht naar een eigenheid. Verdeeld in drie hoofdstukken, Tokio – Amsterdam – Tokio, wordt een man geconfronteerd met zijn leven en alles wat hij meegemaakt heeft. En wordt een vriendschap ontleed.

Dit levert een mooie psychologische roman op vol introspectie, die je als lezer aan het denken zet. Zijn we eigenlijk wel eerlijk in onze relaties met een ander? En ten opzichte van onszelf?

Peter WJ Brouwer (1965) is schrijver, vertaler en theatermaker. Hij publiceerde drie dichtbundels. 'Het oog van de kraanvogel' is zijn tweede roman na 'Het Siamees moment' uit 2017.

ISBN 9789493214224 | Paperback | 304 pagina's | Uitgeverij in de Knipscheer | februari 2021

© Marjo, 19 mei 2021

Lees de reacties op het forum en/of reageer, klik [HIER](#)

Het heilige water
Martin Michael Driessen

'Zoveel geluk is haast teveel voor een mens,' zei hij. 'Ik kan nog steeds niet geloven dat jij de mijne bent...'

'Na zoveel jaren moet je het toch weten? Dat we voor elkaar bestemd waren?'

'Ik weet het ook. Maar geloven is wat anders dan weten. Denk maar aan Thomas uit de Bijbel.'

'Die pas geloofde toen hij het zag? Maar wij hebben elkaar gezien! Ik zal die rekrutenparade nooit vergeten: jij in je uniform, met die helmboos.'

Wie denkt dat dit het begin van een romannetje is, heeft het mis... Aan het woord zijn Thomas en Maria, woonachtig in de Oekraïne van weleer, beiden zijn blind geworden, beiden zijn van een uitzonderlijke schoonheid. Ondanks hun blindheid zijn ze intens gelukkig met elkaar en genieten ze van elke dag die ze met elkaar door kunnen brengen. Ze leven ze in hun eigen sprookjeswereld.

De dorpsbewoners accepteren het stel dat 's winters slaapt in de schuur van de molenaar en 's zomers gewoon buiten, onder een zeildoek. Jaroslav de olieboer voorziet hen van eten - tot ergernis van zijn vrouw -. Maar nu het dorp tot Polen behoort, is er een nieuwe Poolse burgemeester aangesteld. 'Twintig jaar leven ze al op onze kosten.' moppert deze. Ze moeten maar eens in hun eigen levensonderhoud gaan voorzien, is zijn mening. Enkele dorpelingen zijn voor, anderen zijn tegen. Uiteindelijk wordt beslist dat ze nog twee jaar kunnen blijven...

Maria en Thomas weten nergens van, zij leven in hun droomwereldje. Toch is Maria's grootste droom de sterren weer te kunnen zien, na al die jaren, wat zou dát fantastisch zijn. En dan komt een jonge man op hun pad, hij komt uit Santiago de Compostella en kan wonderen verrichten, hij heeft het heilige water bij zich. In al hun gelukzaligheid vragen Maria en Thomas of hij hen hun zicht weer terug kan geven... Maar is dat wel verstandig? Nu zijn ze gelukkig met elkaar, wat zal er gebeuren als ze elkaar weer kunnen zien?

Martin Michael Driessen heeft een mooie stijl van schrijven. De taal die hij gebruikt is zeer aangenaam, passend bij de tijd van het verhaal. Bovendien weet hij de spanning goed op te voeren. Het is verder een verhaal zonder opsmuk maar wel heel menselijk en vol mededogen.

Op de achtergrond spelen de situatie en de nieuwe wetten van destijds in Galicië mee. Het gemoedelijke verdwijnt, de te vormen nieuwe Staat staat op nummer een. Maar de oude garde van het dorp, handhaaft hun eigen gedrag, mét begrip voor het bijzondere koppel.

De gevolgen van het wonder zijn om over na te denken. Is tevreden zijn met wat je hebt in sommige situaties niet beter?

Opnieuw een uitstekend boekje uit de Literaire Juweeltjes reeks, opgezet in 2006 om mensen en vooral jonge mensen duidelijk te maken dat het lezen van literatuur heel aangenaam kan zijn en tegelijkertijd onze kijk op de wereld een beetje kan veranderen.

Elke maand verschijnt een nieuw Literair Juweeltje, met achterin een kortingsbon waarmee voor minder geld meer werk van de schrijvers kan worden gekocht in de boekhandel, of een verlootbon voor een gratis boek. 'Zelden was mooi lezen zo goedkoop', voor 1,99 kun je een Literair Juweeltje aanschaffen.

Martin Michael Driessen (Bloemendaal, 19 april 1954) is een Nederlands acteur, regisseur, vertaler en schrijver. In 2016 won hij de ECI Literatuurprijs en in 2018 De Inktap voor *Rivieren*.

ISBN 9789085166542 | Hardcover | 62 pagina's | B for Books | 2 december 2019

Het verhaal is afkomstig uit de verhalenbundel *Mijn eerste moord en andere verhalen* - Van Oorschot 2018

© Dettie, 4 juli 2021

Lees de reacties op het forum en/of reageer, klik [HIER](#)

De geheimen van Saffron Hall
Clare Marchant

'Mrs Morton,' begon hij langzaam, alsof hij het tegen een kleuter had, 'dit is een rijksmonument. Uw grootvader mag dan hier wel wonen, maar het is onderdeel van onze vaderlandse geschiedenis en als zodanig dient u een aannemer in de arm te nemen die gespecialiseerd is in historische gebouwen, niet een of andere cowboy die u via Google hebt gevonden.'

Amber is woest, maar reageert kalm. Alsof ze dit niet wist!

Het vijfhonderd jaar oude huis waar ze tijdelijk bij haar opa woont, is getroffen door een blikseminslag. Ook zonder deze onvriendelijke man van monumentenzorg was ze niet anders van plan geweest dan zorgvuldig handelen! De toren die op slot zit en waarvan de sleutel verloren is, is zwaar beschadigd.

Na het overlijden van haar ongeboren dochttertje heeft Amber een sabbatical genomen en besloten om naar Saffron Hall te gaan, waar haar opa een antiquariaat in boeken heeft dat nodig opgeruimd en gecatalogiseerd moet worden. Haar man Jonathan, achtergebleven in Cambridge, mist haar vreselijk maar respecteert haar besluit.

Als de aannemer aan het werk gaat brengt een van de werklui haar een pakje: 'dit lag in de torenkamer.' Ze is gefascineerd als blijkt dat het een getijdenboek is. Een soort gebedenboek dat in de Middeleeuwen gebruikt werd met vaak fraaie illustraties, en aantekeningen van de eigenares in Oudengels en Latijn.

Nu heeft Amber een vriendin die beter is in Latijn dan zichzelf, en samen weten ze de tekst te ontcijferen. Het boek stamt uit de zestiende eeuw en was in bezit van Eleanor Lutton, die gehuwd was met Sir Greville Lutton. Bij deze namen stonden ook hun kinderen vermeld. En er was een geheimzinnige tekst, waarin Eleanor een oproep lijkt te doen voor hulp. Maar wat bedoelt ze?

'Een dochttertje ligt onder onze voeten.'

Na zoveel eeuwen blijkt deze oproep nog steeds geldig. Amber vindt een welkome afleiding in haar speurtocht